

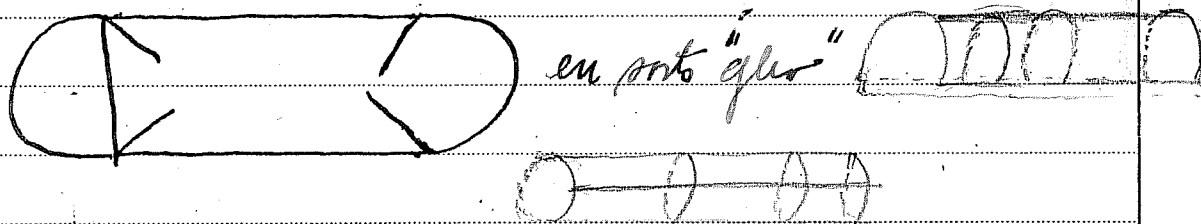
I min bånden, de jag såg med, användes
 mycket åmjon. Hemma kallade dessa
 för i Feden, beroende på, att det endast
 fanns en eller två åmjoner ett eller två
 lutöpar. Det senare är speciellt avsett
 för att fånga åt med. Det inreasta om
 de gjut or mindre garn eller med andra
 ord var knutet med mindre maskor. För
 åt hemmorna var maskornas storlek 50 var
 per alm eller 25 maskor i fyrkant, beräknat
 efter antalet varv efter knutraden. För första
 hämnarna blev det endast 15-16 varv per
 alm. Man kallar det även "vättbänk" medan
 det för alla smätänk. Det var ju här pågå
 om finare garn. Spärr hämnarna är
 vanl. åtta eller tio fot lång, skuter är
 ett par fot, frögård spöop, ämarna

Sitta fästade i storlägen. Längden på bägarna
koparas efter den plats, där man skall
sätta dem. Djupet på denna kan vi variere
från 2- 10 meter. Byggnads storleken är
fri och. Den yttre bägen är fast i vatten.
För var är den rund. De behövs fri
ytta av jern men nu användes man
vanligen koppar eller galvaniserad plåt.
Den yttre är vanligen mycket mindre än
den inre. Den är en fast och obrytbar
i varje växel behövs bli några centimeter.
Man får del oförst på en stämp. Det är
vanl. fyra eller fem stycken. Men användes
känns eller jämnt. Det första katodet
fästes vid andra bägen (från storlägen rättnad)
och sträcker till sidorna av tidas, som går
ut från de yttre bägarna, så att nätet

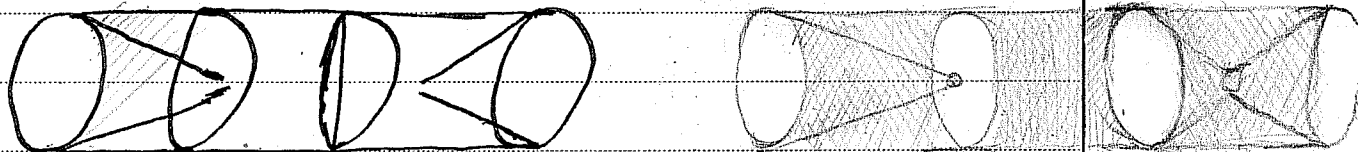
hålls öppet. De äro här bundna af n:o 12
 närstående bomullsgården och delvis af n:o 12
 totalbidrag (som vanligen användes i del
 o. h. förbruk). För hade man tingarna (här).
 Men satt då hemma och spara, var i sin
 stuga. Så var det arbetsamt att spara gård
 och kan ej ha något nytt af att använda del
 nu. När man talar om att man "br" gård
 eller att man "leder" del, så betyder det
 att man kontraherar vägen och alla fullkomna
 skandens fad man del i i närliggande för
 gårdstoden.

Så var välkommen, att man gjorde en hemme
 af stängselväg, som var gästvärd och
 mycket fin och skick. Den var mycket
 liten. Alltså var den endast en en
 meter lång. Man hade en väge för sig vid

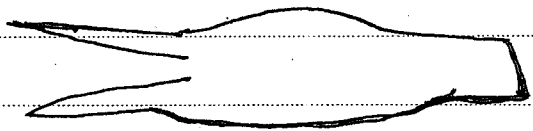
vid varje sida. Sedan hade man brut
bröjen på mitten. Men kommer på så väl
att de vändes olika. Men upptäcker sig
stämningen alltså. Dessutom hade man en öppning
på varje sida liksom en lapp på en
sida komma.

Man kallar detta för för mjäddan. Här kallas
de smallestade kappor.

Skinn är smälted och bomullsgarn. Man
hade liknande och slätat men endast
med fyra vägar. Här betone man inga sidorna
förl att fästa den med skåtkåde. Håll
den spänd i alla fall. Skulle på de
D. K. allgroparna är flera, men varken är
de endast en halv meter långa. Skinn
ha alltid avvänt på länge jämnas.
Skinn är fästade till som en vanlig potatis
korg och klyvda enklipbor. Tullarna brukade
använda sidorna mycket för i tiden

Det finns ett inlägg där skinn i en vanlig
hamona. I den botten sitter en träplugg,
som man tar bort, när man kommer ut

äls. I stället för härlig avränder man öf-
 en kockskåra. Dessa ha avrändts de sista
 femtio åren och ha antagligen varit i
 bruk öfver dens förtiden, öfver som de under
 tiden kanske ha ändrat form. Vi brukade
 få dem från Blekinge. Där färdas man
 saderna. Men för ömme de, att saderna
 ha hämtats från Västra Götaland. När
 dessa reste ner till kusten, brukade de ha
 dem med på lasset. De hade kanske
 gjorts förbrukat dem. Man har på saderna
 ar olika storlek och avränder dem därför på
 olika djup. Den stor sidan kan ju lättre
 stå fäst än en mindre sidan.

De fästas med en lina vid kajen. Den
 lägges ned på lottmen. Sammenmoena
 fästas fast vid pälarna eller stenar, som tyngs

nu den och fränkas på bollen. Från älluppan brukar man tänka till bollen med en tyngd. När brukar sura en sked vid den eller en häften (jörn) omkring den. Detta betona man emellertid i grön, om den är sur. Från då går den till bollen av sig själv. Detta är gott en meter långt och c:a 10 tum eller 25 cm. breda (på sin bredaste del). Se på den vanligen form av en kupa. På smalaste stället är de tre tum d. v. s. där pluggen sitter.

Desutom brukar man fatta ut flundregårn. Dessa användas särskilt för s. h. fjällfisk. Där används man särskilt radans gårn, som man förut använd i kavel och sålunda är för gamla att användas där. Dessa är enligt förut antaget mått

Sto varer för allra, men all främst allra,
 som är större eller mindre, såsom 12 varer
 per aln och vanligen är de fem fot
 djupa. De är bundna av egyptiskt
 bomullsgarn eller n:r 50 sex tådel,
 som används som något särskilt fint garn.
 Man har garn, som är 1500 maskor långa.
 Detta kallas vanligen ett ljust garn. Men
 användes, nästan alltid på halvor, som
 såhunda tillverkas till ett garn. För hade
 man de garn som var 2800 maskor
 långa. Vid över- och underhand finns
 o.å. kantmaskor. Dessa är alltid
 bundna av n:r 92 nitådeligt garn.
 Dessa kallas kant- eller -bomaskor.
 Såtillräckande är gjorda av hampa och hela
 drags igenom maskorna, både på över- och -

och underrand. Löss är slagna med vanl.
tre regelgarn och är c:a två med. Fjocka.
Man kan dessutom ett slags flötig sluss
är ett slags utländsk trä bark, kallat "fläsk".
Det ämnas också trä som kommer från Ryssland.
Man kan den c:a två fem länga och
c:a 1/2 fem fjocka. Löss fäts med
en alms mellanhand från varenda
fri ut växa upp övergarnet. Vad att
det ska stå i växel. Dessutom
vatten man tätt med smält, vanl.
en i varje stopp (regelgarnbit) för varje
fäns i under väten. Detta gäller ju under-
vatten nere. Fläsen är ju så tätt, så den växer.
Löss användas både i järn och i an.
Vid kustoden fanns det ju så att ju
"fläsk" på grund av de osäkra handels-

fröfendelse. Men fröu då användas
tork. stället, men detta var mindre
bra, då är mer "lilig" att använda,
det betyder att den har lättare för att
sörja.

Torskegarn är alldeles lika dessa fröu
närnda flundegarn men markerna är
mindre. Man har många stroller. På
flundegarnen varierar markernas storlek
från 6-12, medan torskegarnen är 13-15
bord per garn.

Numera användes flundegarn för
tork. då den små torsken är så frösäll,
så använder man mer "våtbänder" garn
även för dessa.